

இது ஒரு சரஸ்வதியின் கதை

(புதிதமாகக் கருதப்படும் ஒரு மறைந்து போன நதியின் வரலாறு)

ஆசிரியர்

டாக்டர் ஆ.ஆல்பர்ட் ஸ்டீபன்,

M.A., M.A., DH, DBC, CJ, MC, PhD.,

(உறையூர் வளவன்)

(சமய வரலாற்று ஆசிரியர்)

பதிப்பாசிரியர்:

எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை: ரூ.5/-

இது ஒரு சரஸ்வதியின் கதை - டிசம்பர், 2015 - 3,000 பிரதிகள்

பதிப்பாசிரியரின் பிற நூல்கள்

	On Circulation	Rs.
1. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (தமிழ்)	3,40,000	10/-
2. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (கன்னடம்)	65,000	10/-
3. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (மலையாளம்)	40,000	10/-
4. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (தெலுங்கு)	10,000	10/-
5. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (ஹிந்தி)	15,000	10/-
6. என் அழகையும் ஆனந்தப் புதுவாழ்வும் (ஒடிசா)	6,000	10/-
7. My Cry & Joyful Life (English)	75,000	10/-
8. சித்தர்கள் கண்ட மெய்ப்பொருள்	1,10,000	10/-
9. பாவத்தின் சம்பளம் நரகம் (தமிழ், கன்னடம்)	1,20,000	10/-
10. இயேசு கிறிஸ்து உங்களோடு பேசுகிறார்	50,000	10/-
11. என் ஊழியக்காரனே?	20,000	10/-
12. இந்தியாவுக்கு இயேசு தேவை, ஏன்?	40,000	10/-
13. சைவமும் வைணவமும் கிறிஸ்தவமே!	40,000	10/-
14. நீங்களே எனக்கு சாட்சிகள்	20,000	10/-
15. உண்மையான கடவுள் யார்?	25,000	10/-
16. அற்புத சுகமளிக்கும் வைதீஸ்வரர் இயேசு	20,000	10/-
17. இந்தியாவில் ஏன் சுவிசேஷம் முழுமையாகப் பரவவில்லை? 15,000	10/-	
18. கத்தோலிக்கர்களின் கனிவான கவனத்திற்கு (பாகம் 1)	15,000	10/-
19. கத்தோலிக்கர்களின் கனிவான கவனத்திற்கு (பாகம் 2)	15,000	10/-
20. நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனங்கள் (பாகம் 1)	20,000	10/-
21. நிறைவேறிய தீர்க்க தரிசனங்கள் (பாகம் 2)	20,000	10/-
22. நிறைவேறிய தீர்க்க தரிசனங்கள் (பாகம் 3)	5,000	10/-
23. கிறிஸ்துவை எதிர்ப்பதின் விளைவு (தமிழ், கன்னடம்)	10,000	10/-
24. திருக்குறள் கூறும் இரட்சிப்பின் நற்செய்தி - டாக்டர் கிறிஸ்டோபர்	15,000	10/-
25. இந்தியா ஒரு கிறிஸ்தவ நாடு - டாக்டர் சுந்தர் ஏசுவடியான்	10,000	10/-
26. பாவப்பரிகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 1)	5,000	10/-
27. பாவப்பரிகாரியின் பங்கமில்லா அங்கங்கள் (பாகம் 2)	5,000	10/-
28. பரலோகம் செல்ல எளிதான வழி (சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும் முறை)	5,000	10/-
29. அரிய வேதம் அறிய வேண்டிய வேதம்	10,000	10/-
30. இந்திய வேதங்களில் இயேசு கிறிஸ்து (பாகம் 1)	10,000	10/-
31. இந்திய வேதங்களில் இயேசு கிறிஸ்து (பாகம் 2)	10,000	10/-
32. விவிலியமும் விஞ்ஞானமும்	10,000	10/-
33. கிறிஸ்துவத்தைக் குறித்து இந்துக்களின் பொதுவான கேள்வியும், அதற்குரிய பதிலும் (பாகம் 1)	10,000	10/-
34. கிறிஸ்துவத்தைக் குறித்து இந்துக்களின் பொதுவான கேள்வியும் அதற்குரிய பதிலும் (பாகம் 2)	10,000	10/-
35. ஜெகோவா விடனஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 1)	5,000	10/-

36. ஜெகோவா விட்னஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 2)	5,000	10/-
37. ஜெகோவா விட்னஸின் உபதேசமும் அதற்கு பைபிளின் பதிலும் கேள்வியும் (பாகம் 3)	5,000	10/-
38. ஜெகோவா சாட்சிக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பது எப்படி (பாகம் 1)	5,000	10/-
39. ஜெகோவா சாட்சிக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பது எப்படி (பாகம் 2)	5,000	10/-
40. சிலை வணக்கம் சின்னாபின்னப்படுத்தியதே	5,000	10/-
41. கிறிஸ்தவர்களை எதிர்ப்பதின் விளைவு	5,000	10/-
42. தெய்வீக சுகம் உண்டா? - எபி சுந்தாராஜ்	10,000	10/-
43. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை - சிஸ்டர் மரியா	10,000	10/-
44. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (தமிழ்)	3,60,000	10/-
45. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (கன்னடம்)	60,000	10/-
46. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (ஹிந்தி)	30,000	10/-
47. VCD என் அழகையும் ஆனந்த புதுவாழ்வும் (மலையாளம்)	10,000	10/-
48. VCD எழுந்து காட்டுவோம் (தமிழ்)	20,000	10/-
49. VCD முக்திக்கு வழி கிறிஸ்தவமே (தமிழ்)	15,000	10/-
50. VCD கதாகாலட்சேபம் (தமிழ்)	20,000	10/-
51. VCD தேசம் சந்திக்கப்படனுமே கர்த்தாவே	10,000	10/-
52. தமசோம் ஜோதிர்கமய	5,000	10/-
53. வேதமா? விஞ்ஞானமா? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
54. மனிதனே நீ யார்? - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
55. சீரழிய சினிமா பாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
56. தெய்வத்தை தேடுவோம் வாருங்கள் - Rev. பால்ராஜ்துரை	5,000	10/-
57. இந்து மதம், இந்திய மதமா? - உறையூர் வளவன்	5,000	10/-
58. ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு ஒரு தெய்வீக அழைப்பு	5,000	10/-
59. இராம ஜென்ம பூமி- உறையூர் வளவன்	5,000	5/-
60. மதமாற்றமல்ல, மனமாற்றமே தேவை - R. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
61. மனமாற்றத்தை பெருக்குவது எப்படி? - Rs. ஸ்டான்லி	5,000	5/-
62. வாழ்க்கையைவளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்	5,000	5/-
63. நாலு வேதங்களின் நாயகர் இயேசு	10,000	5/-
64. ஓர் அவசர அறைகூவல்	10,000	5/-
65. கர்நாடகாவிருகாக கதறி அழும் கல்வாரி ஐக்கிய ஜெபக் குழுவும் இராணுவ சகோதரர்களும் (தமிழ், கன்னடம்)	5,000	5/-
66. திரித்துவம் - பாஸ்டர் சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
67. இஸ்லாமியர்களின் கேள்விகளுக்குப் பதில் - சாலமோன் ராஜா	5,000	5/-
68. இந்திய ஊழிய உயர்வுக்கு ஒரு புதிய பார்வை	5,000	5/-
69. ஆனந்த புதுவாழ்வு கன்னடேன்	30,000	5/-
70. நித்யஜீவன் தரும் நிகரில்லா இயேசு		5/-
71. இது உங்கள் உயிர் காக்கும் முயற்சி - சாந்திதேவி	10,000	2.50
72. மோட்ச வாழ்வுக்கு வழி - சாந்திதேவி	5,000	2.50
73. DVD ஆனந்த புதுவாழ்வு (Telefilm)	2,000	100
74. DVD அமாவாசை (Telefilm)	2,000	100

இந்த நூல் மற்றும் விசிடிகிடைக்கும் முகவரி

எஸ்.தாயப்பன்

12, ஜி.டி.நாயுடு தெரு, பாலாஜி அவென்யூ -1,

சேலையூர் பேபாஸ்ட், சென்னை - 600 073.

தொலைபேசி: 044-22234256. மின்னஞ்சல்: sakthiprabha@yahoo.com

நூலை அனுப்ப சில விதிகள்:

ஒவ்வொரு நூலுக்கும், விசிடிகுக்கும் நன்கொடை ரூ.10/- + தபால் செலவு ரூ.1. M.O., D.D. அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் முகவரியை M.O பாரத்தின் அடியில் உள்ள தகவல் பகுதியில் வெளிவாக, பின்கோடு நம்பருடன் எழுதி அனுப்புங்கள். உங்கள் தொலைபேசி, செல்போன் எண்களை கண்டிப்பாக எழுதவும். செக் பெற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. MO, DD பெற்றுக் கொண்ட பிறகே நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

விசிடிக் அனுப்ப தபால் செலவு மட்டும்: கொரியரில் பதிவு பாச்சலில் அனுப்ப (தமிழ்நாட்டிற்குள்) 1 முதல் 15 விசிடிக் வரை அனுப்ப ரூ.50/-, 16 முதல் 25 விசிடிக் அனுப்ப ரூ.60/-

100 விசிடிகு மேல் மற்றும் அதிக புத்தகம் வேண்டுமானால், அவைகள் கே.பி.என். பாச்சல் சர்வீஸ் மூலம் வெளியூர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

‘வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்’

கர்த்தர் இந்த அடிமையைக் கொண்டு ஆசிரியராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் வெளியிட்ட புத்தகங்கள், விசிடிக் மற்றும் டிவிடிக்ஸ் ஒவ்வொன்றிலும் எதைக் குறித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வாசகர்கள் அறிந்து, தேவையான புத்தகம், சீடிக்ளைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக, ‘வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் வார்த்தைகள்’ என்னும் ஒரு நூலும் வெளியிட்டு இருக்கிறேன். ஆண்டவருடைய வருகைக்கு நீங்கள் ஆயத்தமாக, மற்றவர்களையும் ஆயத்தப்படுத்த, ஆதாயப்படுத்த ஆவிக்குரிய புத்தகங்களை தேர்வு செய்ய இந்த நூல் உங்களுக்கு உதவும்.

- எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை - ரூ.5/-

இது ஒரு சரஸ்வதியின் கதை

இந்திய இதிகாசங்களிலும், புராணங்களிலும் சரஸ்வதி என்ற ஒரு நதியைப் பற்றி அறிகிறோம். இதிகாசங்கள், புராணங்கள் இவைகள் கற்பனைக் கதைகளாக இருந்தாலும், அவைகளில் சில வரலாற்று தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருப்பதையும் காண்கிறோம். ஒரு நல்ல நாவல் ஆசிரியர், தான் கேட்ட, தான் பார்த்த அல்லது நாட்டின் நடப்புகளை மையமாகக் கொண்டு, தன் கற்பனை நயத்தோடு ஒரு புதினமாக படைக்க முற்படுவதைப் போல, பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் தங்கள் மூதாதையர் காலத்தில் நடந்த, அறிந்த அல்லது செவி வழிச் செய்தியாக கேட்டவைகளே வேத காலத்தில் வேதங்களாக, புராணங்களாக, இதிகாசங்களாக உருப்பெற்றன.

அவைகளை பொய் என்று ஒதுக்கவும் முடியாது. மெய்யென்று ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியாது. இந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் நான் எழுதிய ‘இந்து மதம் இந்திய மதமா?’ ‘இராஜஜென்ம பூமி’ போன்ற சமய வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூல்களாக எழுதி வெளியிட்டேன். அவைகளைப் படித்தவர்கள் அந்தக் கருத்துக்களை மறுக்கவில்லை. ஆனாலும் அவர்களது பக்தி வைராக்கியம் அவைகளை ஏற்க விடவும் இல்லை என்பதை மனம் திறந்து சொன்னார்கள். அவர்கள் மன நிலையை அறிந்து கொண்டேன். அவைகள் ஒரு வகையில் என் ஆய்வை மேலும் தொடர ஊக்குவித்தது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இது போன்ற பல உண்மைகளை ‘மறைக்கப்பட்ட உண்மைகள்’ என்ற தலைப்பில் எழுதி வெளியிட்டேன். அண்மையில், ‘சரஸ்வதி ஒரு நதியின் மறைவு’ என்ற சிந்து சமவெளி நாகரீக வரலாற்று ஆய்வு நூல் ஒன்று வாங்கினேன். அதில் கிடைக்கப் பெற்ற வரலாற்று உண்மைகள் எப்படி புராணங்களாக புனையப்பட்டு நம்மை ஆட்டிப் படைக்கிறது என்பதை அறிந்தேன். அதன் பிரதிபலிப்பே இந்த நூல்.

இந்திய வேதங்கள், புராணங்கள் இவைகளில் சரஸ்வதி என்ற ஒரு நதியைப் பற்றி காண்கிறோம். மறைந்த அந்த நதியைப் பற்றி

நாம் மறந்திருந்த காலத்தில் காணாமல் போன அந்த சரஸ்வதி என்ற நதியைப் பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டு, உலகத்தின் பார்வைக்கு மேநாட்டு அறிஞர்கள் கொண்டு வந்தனர்.

முதலில் பி.பி.சி. இந்தியாவின் அதிசய நதி என்ற ஒரு ஒலிபரப்பை வெளியிட்டது. அதில் சரஸ்வதி என்ற நதியின் வறண்ட படுகையை இந்தியாவில் ராஜஸ்தான் பாலவனப் பகுதியில் கண்டதாகவும், அதுவே வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட புனித நதியாக இருக்கக் கூடும் என்றும் உலகுக்கு வெளிப்படுத்தியது.

அதற்குப் பின் 1990இல் இது பற்றிய பல கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. அதன் பின்னர் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கிழக்கு இந்திய கம்பெனியைச் சேர்ந்த லெப்டினென்ட் கர்னல் ஜேம் டாட் (Jame Tod) போன்றவர்கள் இதனை ஆராய்ந்துள்ளனர் என்று அறிய முடிந்தது. அவர் எழுதிய 'இராஜஸ்தானின் வரலாறும் பழம் பொருட்களும்' (The ANNALS and Antequities of Rajasthan) என்ற நூலில் மறைந்த இந்த நதியைப் பற்றிய குறிப்புகள் இருந்தது. மறைந்தது குக்கர் (Guggur), ஸங்கரா (Sankara), ஸ்லக்ரா (Slakra) ஸ்ரலக்ரோ (Slakro) என்று பல்வேறு பெயர்களில் அங்கு பேசப்பட்ட நாட்டுப்புற வரலாற்று செய்தியின்படி பல்வேறு பெயர்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த இடத்தில் நாம் அறியாத, பழம் பெரும் நாகரீம் இருந்து வந்துள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது.

சரஸ்வதியைப் பற்றி காண்போம். இந்த நதி சர்க்கதி என்றும், சர்சூட்டி என்றும், செராஸ்கட்டி என்றும் பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. ரிக் வேதம் மற்றும் மகாபாரதம் என்ற புராணத்தில் இது சரஸ்வதி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நதியின் மறைவிற்கு பல காரணங்கள் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் இது ஒரு இயற்கை மாற்றம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மறைந்த அந்த சரஸ்வதி என்று அழைக்கப்பட்ட நதியே வேத காலத்தில் தெய்வமாக்கப்பட்டது. அது உலகத்தின் தாயாகவும் வர்ணிக்கப்பட்டு, வேதங்களில் ஊக்கம், உத்வேகம் தருகிறவளாக மாற்றப்பட்டு சிந்தனை வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து செய்கிறவளாகவும், எண்ணங்களை பிரகாசிக்கச் செய்கிறவளாகவும் எழுதப்பட்டு சரஸ்வதி என்ற தெய்வமாக மாற்றப்பட்டது. காலத்தால் சரஸ்வதி என்ற நதி காணாமல் போய் விட்டது என்றாலும், புராணப்

புரட்டர்களின் கற்பனையில் உதித்த சரஸ்வதி கல்வி தெய்வமாக இந்தியாவில் இடம் பெற்று விட்டது. வட மாநிலங்களில் சில பகுதிகளில் மற்றும் கர்நாடகா மாநிலத்திலும் வாக்கேவி என்று தெய்வமாகப் போற்றப்படுகிறது.

இந்த சரஸ்வதியின் வரலாற்றை ‘சரஸ்வதி ஒரு நதியின் மறைவு’ என்ற நூலில் காணலாம். அதன் ஆசிரியர் அறிஞர் மிஷல் தனிணோ அவர் நூலின் முன்னுரையில் இப்படியாக குறிப்பிடுகிறார். மகாபாரதம் உட்படப் பிந்தைய இலக்கியங்களில் சரஸ்வதி நதி மெல்ல மறைந்து கொண்டிருக்கும் ஒன்றாகவும், கடைசியில் கண்ணுக்கு தெரியாததாகி விடுவதாகவும், கங்கையும், யமுனையும் சங்கமிக்கும் இடத்தில் அவற்றுடன் இணைந்து விடுவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு, அது இன்று அனைவரும் அறிந்திருக்கும் சரஸ்வதி தெய்வமாகி விடுகிறது என்கிறார். (பக்கம் 13, ஒரு நதியின் மறைவு - மிஷல் தனிணோ).

மறைந்த அந்த நதி வேத காலத்தில் எப்படி தெய்வமாக மாற்றப்பட்டது என்கிற வரலாற்றை அவர் எழுதியுள்ளபடியே அவர் நூலில் எழுதியுள்ள பிரகாரம் பார்க்கலாமா?

கொஞ்சம் பொறுமையாகவே படியுங்கள். எதையும் நான் மாற்றாமல் மறைக்காமல் மிஷல் தனிணோ எழுதியுள்ள ‘ஒரு நதியின் மறைவு’ நூலில் பக்கம் 52 முதல் 69 வரை உள்ளவைகளை அப்படியே உங்களின் பார்வைக்கு வைக்கிறேன்.

மேலும் தினமலர் (புதுச்சேரி பதிப்பு) 28.10.2015 அன்று இந்த சரஸ்வதி நதியைக் குறித்து பக்கம் 12 இல் முழு பக்கத்திற்கும் பல புகைப்படங்களோடு ஒரு செய்தியை ‘அரசியல் தீரா சரஸ்வதி நதி’ என்று தலைப்பிட்டு அர்பித் பராஷர் என்பவர் எழுதியதாக வெளியிட்டு இருக்கிறது. அதை முழுவதுமாக அப்படியே வெளியிடுவது என்றால் அதற்காக பல பக்கங்கள் ஒடிவிடும். ஆகவே அந்த வெளியீட்டிலிருந்து சில முக்கியமானவற்றை மாத்திரம் வாசகர்களின் பார்வைக்காக எடுத்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

‘அரசியல் தீரா சரஸ்வதி நதி’ என்ற தலையங்கத்திற்கு கீழே ‘ராஜஸ்தான் பாலைவனத்திலும், ஹரியானாவின் வறண்ட பகுதியிலும் முன்பு ஓடியதாக சொல்லப்படும் சரஸ்வதி நதியின் பாதையில் இரண்டு மாநிலங்களையும் ஆளும் பா.ஜ. அரசு

கால்வாய்களையும், ஆழ்துளைக் கிணறுகளையும் தோண்டுகிறது. ஒரு காலத்தில் ஓடியதாகக் கூறப்படும் சரஸ்வதி நதியைக் கண்டுபிடிக்க அறிவியலையும், மக்களின் தண்ணீர் கஷ்டத்தையும் அரசியல்வாதிகள் பயன்படுத்துகின்றனர்.

தாண்டியாவில் ஆழ்துளைக் கிணறு தோண்டியதால் நீர் கிடைத்தது. அதை புதையுண்ட சரஸ்வதி மறுபடியும் பொங்கி பீறிட்டு பூமியிலிருந்து மீண்டும் வந்துவிட்டாள் என்று உள்ளூர் பூசாரி மங்கத் ராம் சொன்னதைக் கேட்டு அந்தப் பகுதி மக்கள் பூஜை புனஸ்காரங்கள், அன்னதானம் எல்லாம் செய்து உள்ளூர் பஞ்சாயத்தில் ஹனோரியாவிலும் மற்றும் பல பகுதிகளிலும் இதேபோன்று செய்து புதையுண்டு போன சரஸ்வதி நதியை வெளிக் கொணர வேண்டும் என்று கொடி பிடிக்கின்றனர். நிலத்தடி நீர் மேலே வருவதற்கும் பூஜைகளுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று தெரிந்த போதிலும் இந்தத் திட்டத்திற்காக ராஜஸ்தான், ஹரியானாவில் ஆட்சியில் உள்ள பா.ஜ. அரசு 150 கோடி ரூபானை ஒதுக்கி இருக்கிறது.

வேதங்களிலும், மனுஸ்மிருதியிலும், மகாபாரதம் போன்ற புராணங்களிலும் 'சப்த சிந்து' என்று குறிப்பிடப்படும் ஆறு நதிகள் இமாலய பனிப் பாறைகள் உருகுவதால் உற்பத்தியாகும் இயற்கை நதிகள். காலப் போக்கில் மழைப் பொழிவு குறைந்து அந்த ஆறு வறண்டு இல்லாமல் போய்விட்டது. அதுவும் 11500 ஆண்டுகளுக்கு முன் என பிரஞ்சு விஞ்ஞானி எல். கிலோசான் ஆராய்ந்து தெரிவித்தார். அமெரிக்க விஞ்ஞானி எஸ்.பிளாழும் உறுதி செய்கிறார். ஆனால் கால்வாய்களை வெட்டி ஓட்டு அணையிலிருந்து நீரைத் திருப்பி புதிய கால்வாய் விடுவதின் மூலம் சரஸ்வதி நதியை புதுப்பித்து அதை இந்துமத பிரச்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்த ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் அதன் சார்பு அமைப்புகள் அங்கு ஒரு கோயில் கட்டவும், மதசார்பு சுற்றுலா மையமாக மாற்றவும் முனைந்து, பா.ஜ. அரசு செயல்படுகிறது. மத்திய அரசும் இதற்கு உறுதுணையாக ஒரு அருங்காட்சியகம் ஒன்றை நிறுவவும் திட்டமிட்டு 20 கோடி ரூபாய் அறிவித்திருக்கிறது. ஹரியானாவின் நிலத்தடி நீர் துறையைச் சேர்ந்த மூத்த விஞ்ஞானி ஒருவர் இத்திட்டத்திலிருந்தே விலகி விட்டார்.

கற்பனையின் அடிப்படையிலான இத்திட்டத்திற்கு மாநில அரசும், மத்திய அரசும் கோடி கோடியாக செலவழிக்கிறது. மத்திய அமைச்சர் உமாபாரதியும் இத்திட்டத்திற்கு பெரிதும் ஆதரவு காட்டி பேசி வருகிறார். இந்தத் திட்டத்திற்கு எந்தவிதமான அறிவியல் ஆதாரங்களும் இல்லை என இஸ்ரோ நிறுவனமும் கூறியிருக்கிறது. ஆனால் இப்படி ஆதாரமில்லாத, கற்பனையான சரஸ்வதி நதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வேள்விகளையும், யாகங்களையும் இதற்காக நடத்துவதற்கு இந்துத்துவா அமைப்புகள் அரசு ஆதரவுடன் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. அறிவில் சிறந்த நம் தேசம் மூட நம்பிக்கையில் எப்படி போய்க் கொண்டிருக்கிறது பாருங்கள்.

மகா சரஸ்வதி

சரி. இப்போது மிஷல் தனினோ எழுதியுள்ள ‘ஒரு நதியின் மறைவு’ நூலில் (பக்கம் 52 முதல் 69 வரை) எழுதப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்கலாமா?

இந்தியாவின் முதல் இரண்டு நாகரிகங்களின் பிறப்பிடமான சிந்து சமவெளியையும் கங்கைச் சமவெளியையும் பிரிக்கும் நதிப் படுகையின் காலப் போக்கிலான மாற்றங்கள் பற்றி செவி வழிக் கதைகள், புவி இயல் ஆய்வுகள் ஆகியவை என்ன சொல்கின்றன என்பதைப் பார்த்தோம். ஆரம்ப காலப் புனித நூல்களில் இருந்து மூன்றாவதாக இன்னொரு நதி பாய்ந்திருப்பது தெரிய வருகிறது. அதன் பெரும் பகுதி தொன்மங்களின் காடுகளினூடாகவே (அந்த வார்த்தையின் முழு அர்த்தத்திலேயே இதைச் சொல்கிறேன்) பாய்ந்தோடுகிறது என்றாலும் அதில் ஆச்சரியப்படும் வகையிலான ஓர் உள்ளார்ந்த ஒத்திசைவு இருப்பதையும் பார்க்க முடிகிறது.

நதிகளில் சிறந்தது

“ரிக் வேதத்தில் நாற்பத்தைந்து ஸ்லோகங்கள் சரஸ்வதியின் புகழைப் பாடுகின்றன. அதனுடைய பெயர் 72 தடவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. மூன்று ஸ்லோகங்கள் முழுவதும் சரஸ்வதிக்கே அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் இலா, பாரதி என்ற இரு தேவியருடன் சேர்ந்தே சரஸ்வதி வணங்கப்படுகிறார். சரஸ்வதி நதியின் நீர் மாபெரும் வெள்ளக் காடு” என்று புகழப்படுகிறது. சிறந்ததில் அதி சிறந்தது, நதிகளிலேயே அதி வேகமாகப் பாயக் கூடியது. ‘பிரமாண்டமாகவே படைக்கப்பட்டது’ என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ‘எல்லையில்லாத, தடையின்றிப் பாய்ந்து செல்லும், அதி வேகமாகப் பாயும் அந்த நதி, கம்பீரத்திலும் பலத்திலும் ஈடு இணையற்றது’, ‘காதைப் பிளக்கும் சப்தத்துடன் பாய்ந்துவரும். சரஸ்வதி நதி மற்ற நதிகளுக்குத் தாயைப் போன்றவள் (சிந்து மாதா). வேத காலத்திலிருந்த குளங்களில் குறைந்தபட்சம் ‘புரு’ வம்சத்தினர் இதன் இரு கரைகளிலும் இருந்த புல்வெளிகளில் வசித்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

சமஸ்கிருத மொழிப் புலவர்கள், ‘சரஸ்வதி’ என்ற வார்த்தைக்கு ‘குளங்களின் சங்கிலித் தொடர்’, ‘ஏரிகள் (சரஸ்) நிறைந்தது’ என்று பொருள் கொள்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் அந்த

நதி தொடக்கத்தில் எப்படி இருந்திருக்க வேண்டுமென பல்வேறு தீர்மானங்களை முன் வைக்கிறார்கள். ஆனால் ‘சரஸ்’ என்ற வார்த்தைக்கு நீர் அல்லது நீரோட்டம் (‘சர’ என்ற வேர்ச் சொல் பாய்தல் என்ற பொருளைத் தருகிறது) என்று பொருள். ‘அவள் பாயும் கணங்கள் கொண்ட நீராலானாள்’ என்று ஸ்ரீஅரவிந்தர் சொல்வதைப் போல் நதியின் பெயரை இப்படையும் சொல்லலாம்.

இந்த இரு விளக்கங்களுமே நியாயமானவையே. ஆகவே, பெயரின் அடிப்படையில் மட்டுமே சரஸ்வதிக்கு பவுதிக உருவம் தருவது சரியாக இருக்காது. இந்த இரு விளக்கங்களும் சரியாகக் கூட இருக்கலாம். மிகவும் சம தளமான ஒரு பகுதியில் ஓடும் நதி வளைவான ஒரு படுகையில் பாய்ந்து பிறகு அதை விட்டு விலகிச் செல்லும்போது, இடையிலுள்ள அந்த நீர்நிலை ‘U’ வடிவ எரி போலக் காட்சியளிக்கும் (Oxbow lake).

‘வலிமையும் வேகமும் நிறைந்ததாக இருந்த காரணத்தாலேயே சரஸ்வதி நமக்கு ‘ஊக்கம்’, ‘உத்வேகம்’ ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் குறியீட்டு அடையாளமாக வேதங்களில் வர்ணிக்கப்படுகிறாள். சந்தோஷமான உண்மைகளைத் தூண்டுவள். அதோடு, ‘சிந்தனை வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கச் செய்பவள், அனைத்து எண்ணங்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்பவள்’ என்று புகழப்படுகிறாள். ‘அனைத்துத் தாய்களிலும் அவளே சிறந்தவள்’, அனைத்து நதிகளிலுமே அவளே சிறந்தவள்’ அனைத்து தெய்வங்களிலும் அவளே உயர்ந்தவள் என்றெல்லம் சரஸ்வதி வர்ணிக்கப்படுகிறாள். கங்கையில் ஆரம்பித்து காவிரி வரை இந்தக் காலகட்டத்தில் இருந்ததுதான் நதியானது தெய்வமாக்கப்படுவது ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. சில நூற்றாண்டுகள் கழித்து, குறிப்பாகச் சொல்வதானால் யஜுர் வேதத்தில், வாக்கின் (சமஸ்கிருத ‘வச’ அல்லது ‘வாக்’) தெய்வமாக சரஸ்வதி ஆக்கப்படுகிறாள்.

சிந்து நதியையோ ராவி நதியையோ விட்டு விட்டு சரஸ்வதி நதியை ‘வாக்தேவி’யாகத் தேர்ந்தெடுத்தது ஏன் என்று சில ஆய்வாளர்களுக்கு ஆச்சரியம் எழுந்தது. சிலர் இதற்கு எளிய காரணம் ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். அதாவது ‘களகன்’ என்ற ஓசையுடன் பாய்ந்தோடிய இந்த நதியின் கரையில் தான் ரிக் வேத கால ரிஷிகளின் ஆசிரமங்கள் இருந்தன. ரிக் வேதத்தில் கவித்துவமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் நதியின் சப்தம் கூடிய சீக்கிரமே குறியீட்டுத் தளத்துக்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டிருக்கும். அதனாலேயே அவர்கள் சரஸ்வதி நதியை ‘வாக் தேவி’யாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர் என்பது ஒரு சாராரின் அபிப்பிராயம்.

வேறு சிலர் ஆரம்ப காலம் முதலே சரஸ்வதி நதி ‘ஸ்லோகங்களை உருவாக்க உத்வேகம் தருபவள்’ என்று வர்ணிக்கப்பட்டு வந்தாள். ஆகவே, அவளை வாக்குக்கு தேவி என்றழைப்பது இயல்பானதுதான் என்கின்றனர். இந்தக் கோணத்தை வளர்த்தெடுத்துச் செல்லும் கனடா நாட்டைச் சேர்ந்த காத்தரீன் லுட்விக் (Chatherine Ludvik) என்ற இந்தியவியலாளர் சமீபத்தில் சரஸ்வதி தேவியை ‘அறிவின் நதி சார் தெய்வம்’ என்று வருணித்து ஓர் அற்புதமான ஆய்வு நூல் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார். சரஸ்வதி தேவி மனித மனத்தினுள்ளில் எழும் உத்வேகம் மிகுந்த எண்ணங்களுடன் (சமஸ்கிருதத்தில் ‘தி’) நிலையான தொடர்புடையவள் என்கிறார். ஒருவருடைய பேச்சும் உத்வேகமுமே, அறிவு, கல்வி ஆகியவற்றின் வாகனமாகும்.

“அப்படியாக நதியின் உருமாற்றம் முழுமையடைந்தது. வாக்தேவியாக இருந்த சரஸ்வதி நாளடைவில் வேதங்களின் தாயாகவும், பிரம்மாவின் மனைவியாகவும் (சில நேரங்களில் மகளாகவும்), ஆனாள். நுண்கலைகளையும் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டாள். புத்த, சமண மத வழிபாடுகளிலும் சரஸ்வதி இடம் பெற்றாள். சமணர்கள் சரஸ்வதியை பதினாறு வித்யா தேவியரின் அல்லது அறிவுத் தெய்வங்களின் தலைவியாகக் கொண்டாடினார்கள். ‘ஞான பஞ்சமி’ என்ற ஒரு சிறப்பு சமண விழா சரஸ்வதிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நதித் தெய்வம் தன் இந்தியக் கரைகளை உடைத்துக் கொண்டு பாய்ந்து சீனா, ஜப்பான் போன்ற தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் வணங்கப்படுகிறது. (மியான்மாரில் ‘துயாததி’ என்ற பெயரிலும் ஜப்பானில் ‘பென்டென்’ அல்லது ‘பென்ஸைட்டன்’ என்ற பெயரிலும் அழைக்கப்படுகிறாள்).

இனி நாம் வேத காலத்துக்குத் திரும்புவோம். சரஸ்வதியின் ஆரம்ப காலக் குறியீட்டு அம்சங்கள் மிகத் தெளிவாக புவதிகத் தகவல்களை, அதாவது உண்மையில் இருந்த ஒரு நதியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. ரிக் வேதத்தில் மிகவும் அரிதாகவே புவியியல் அமைப்பு சார்ந்து குறிக்கப்படுவதுண்டு. அவற்றில் ஒன்றான ‘நதி ஸ்துதி சூக்தம்’ என்ற நதிகளைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடலில் இது தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வேத கால உலகின் பத்தொன்பது நதிகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வர்ணிக்கிறது. இந்த சூக்தத்தின் ஐந்தாவது, ஆறாவது மந்திரங்களில் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:

இமம்மே கங்கே யமுனே சரஸ்வதி சுதுத்ரி ஸ்தோமம் ஸசதா ப்ருஷ்ணயே
அஸிக்ஞ்யா, மருத்வ்ரதே, விதஸ்தயார்ஜிகியே, ஸ்ருனுஹ்யா சுஷோமாய
த்ரஸ்தாமயா ப்ரதமம் யாதவே சஜுஹு சுஸர்த்வ ரசயா ஸ்வேத்ய த்யா
த்வம் சிந்தோ குபயா கோமதிம் க்ருமம் மேகதன்வா சரதம் யயாபிர் இயாஸே
(10.75,5-6)

ஹே, கங்கா, யமுனா, சரஸ்வதி, சுதுத்ரி (சட்லெஜ்), ப்ருஷ்ணீய
(ராவி) என் வாழ்த்துகளை செவிமடுத்துக் கேளுங்கள்! ஓ அஸிக்ஞ்
யா (செனாப்), மருத்வ்ருதே (மருத்வ்ரதன்) என் குரலுக்கு விதஸ்தா
(ஜீலம்), ஆர்ஜிகி, சுஷோமாவுடன் சேர்ந்து செவி சாயுங்கள்.

ஆரம்பத்தில் நீங்கள் த்ரஸ்தாமாவுடன் இணைந்து,
சுஸர்த்வவுடனும், ரசாவுடனும் பின்னர் ஸ்வேத்யாவுடனும், சிந்து
நதியுடனும் குபவுடனும் (காபூல்) இணைந்து, பின்னர் கோமதியை
(குமல் அல்லது கோமல்) நோக்கிச் செல்கிறீர்கள். மேகதன்வாவுடன்
சேர்ந்து க்ருமவுக்கும் (குர்ரம்) சென்று, பின்னர் இவற்றுடன்
இணைந்து செல்கிறீர்கள்.

படம் 1: நதி ஸ்துதி சூக்தத்தில் இடம் பெற்றுள்ள நதிகளின் பெயர்கள் அதே வரிசையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. சிந்து நதிக்கும் சரஸ்வதி நதிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி சப்த நதிகள் பாயும் இடம் எனப்படுகிறது. (இந்த நதிகளின் இன்றைய படுகைதான் படத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேத காலத்தில் ஓடிய தடத்தில் இருந்து சில நதிகள் தடம் மாறியிருக்கின்றன).

அட்டவணை: நதி ஸ்துதி சூக்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள முக்கியமான நதிகளின் பெயர்கள் அவற்றின் கிரேக்க, ஆங்கிலப் பெயர்களுடன்.

சமஸ்கிருதம்	கிரேக்கம்	ஆங்கிலம்
கங்கா	Gange/Ganges	Ganges
யமுனா	Diamouna Joyamanes	Yamuna
சுதுத்ரி (பின்னாளில் ஷதத்ரு)	Zaradros/ Hesudras	Sutlej
விபாஷ்	Hyphasis	Beas
பருஷ்ணயே (பின்னாளில் ஐராவதி)	Hydraotes/ Hyarotis	Ravi
அஸிக்ஞ்யா	Akesines	Chenab
விதஸ்த	Hydaspes	Jhelum
சிந்து	Indos	Indus
குப	Kophen	Kabul

இந்த அற்புதமான ஸ்லோகம் கங்கை நதியில் ஆரம்பித்து மேற்கு திசையில் சிந்து நதியையும் அதன் மூன்று கிளைகளையும் நோக்கி நகருகிறது. இந்தக் கிளை நதிகள் ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள சுலைமான் மலைப்பிரதேசங்களிலிருந்து பாய்ந்து வருகின்றன. இவற்றின் மொத்த தூரம் குறைந்தது ஆயிரம் கிலோ மீட்டருக்கு மேல் இருக்கும். மேற்கண்ட ஸ்லோகத்தை எழுதியவர் ஒரு பறவைப் பார்வையில் அந்த ஒட்டு மொத்தப் பரப்பையும் சொல்லி விட்டிருக்கும் விதமானது அந்தப் பகுதியின் நிலப்பரப்பை எத்தனை துல்லியமாக அறிந்து வைத்திருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. (படம் 1)

‘வேதங்களில் நாம் காணும் பண்படா காலகட்ட சிந்தனை’ பற்றிய கருத்தாக்கத்தை உருவாக்கிய ஜெர்மன் அறிஞர் மாக்ஸ் முல்லர் கூட ‘இந்த ஸ்லோகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நதிகள் அனைத்தும்... பஞ்சாபின் உண்மையான நதிகள். ஒரு சாதாரண கிராமப்புறக் கவிஞரிடம்’ இருந்து நாம் எதிர்பார்ப்பதை விட மிக விரிவான பூகோளப் பரப்பை இந்த ஸ்லோகம் சுட்டிக் காட்டுகிறது’ என்று புகழ்ந்து சொல்லும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார். இப்படியான ஒரு வஞ்சப் புகழ்ச்சியை அந்தக் கவி எப்படி எடுத்துக் கொண்டிருப்பார் என்பதை நினைத்துப் பார்த்தால் நமக்கு வியப்பே ஏற்படும்.

எனினும், இந்த ஸ்லோகத்தில் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், சரஸ்வதி நதியானது யமுனைக்கும் சட்லெஜுக்குமிடையில் ஓடுகிறது என்ற வாசகம்தான். அதே இடத்தில் தான் பின்னர் வந்த பிரிட்டிஷ் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அகன்ற, வறண்ட ஆற்றுப் படுகைகளையும் சிதிலமடைந்த நகரங்களையும் கண்டுபிடித்துள்ளனர். அங்குதான் ஒரு பெரிய நதி பண்டைக் காலத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்ததென்று உள்ளூர் செவி வழிக் கதைகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. மெல்ல ஒரு சித்திரம் உருவாகி வருகிறது அல்லவா?

ரிக் வேதத்திலிருந்து மேலும் சில விஷயங்களையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஏழு சகோதரிகள் கொண்டவன்’, அல்லது ‘ஏழு சகோதரிகளில் ஒருத்தி’ என்று சரஸ்வதி சொல்லப்படுகிறாள். அது முழுவதுமே குறியீட்டு வாக்கியமாக இல்லாமல் இருக்கும் பட்சத்தில் சரஸ்வதிக்கு ஏழு அல்லது அதற்கும் மேற்பட்ட கிளை நதிகள் இருந்தன என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். வேறொரு ஸ்லோகத்தில் சரஸ்வதி ‘ஏழாவது’ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொரு ஸ்லோகத்தில் இது ‘தருஷத்வதி’ என்ற வேறொரு நதியுடன் இணைத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதன் சக்திவாய்ந்த அலைகள் மலைத் தொடர்களை ஊடுருவிப் பாய்ந்து செல்கின்றன’ என்ற வரியிலிருந்து சரஸ்வதி நதி மலைகளில் உற்பத்தியானதென்பது தெரிய வருகிறது. ‘தங்கு தடையின்றி’ பாய்வதோடு மலையிலிருந்து கடல் வரை அதி தூய்மையுடன் பாய்ந்து செல்கிறது’ (கிரிபயா ய சமுத்ராத்) என்றும் சொல்லியிருப்பது இதை மேலும் உறுதி செய்கிறது. இந்த ஸ்லோகத்தை மனதில் வைத்துத்தான் ஸி.எஃப்.

ஒல்தாம் 'சரஸ்வதி நதி கடலை நோக்கிப் பாய்ந்து செல்வது பற்றி வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பவை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

நதியின் மறைவு

சரஸ்வதி நதியைப் பற்றி ரிக் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டதை விடக் கூடுதலாகப் பிற மூன்று வேதங்களில் (யஜுர், ஸாம, அதர்வண வேதங்களில்) ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. யஜுர் வேதத்தில் ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும் சரஸ்வதி நதிக்கு ஐந்து கிளை நதிகள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ரிக் வேதத்தில் 'ஏழு சகோதரிகள்' என்று சொல்லப்பட்டதன் பிரதிபலிப்பு.

எனினும், அடுத்த கட்ட வேத படைப்புகளான 'பிரமாணங்கள்'* தோன்றுவதற்கு முன்பாக வேறு ஏதோ ஒரு முக்கிய சம்பவம் நடந்திருக்க வேண்டும். அந்தப் புராதனப் படைப்புகள் சிலவற்றுள் சரஸ்வதி நதி 'விநாசனம்' என்ற இடத்தில் மறைந்தது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்கிறோம். விநாசனம் என்றால் மறைவு அல்லது இழப்பு என்று அர்த்தம். அதாவது முன்பு 'தங்கு தடையின்றி' கடல் வரை ஓடிக் கொண்டிருந்த சரஸ்வதி நதி இப்போது அப்படி இல்லை.

சில பிரமாணங்கள் சரஸ்வதி நதி 'ப்லாக்ஷ்ராஸ்ரவனா' என்ற இடத்தில் உற்பத்தியானதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. அங்கு ஒரு மிகப் பெரிய ஆலமரம் (ப்லாக்ஷா) இருந்ததால் அந்தப் பெயர் வந்தது. ஷிவாலிக் மலைப்பிரதேசத்துக்கு அருகில் இந்த இடம் இருந்ததாக மகாபாரதம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. இந்த உற்பத்தி ஸ்தானத்திலிருந்து சரஸ்வதி மண்ணில் மறைந்துபோன இடம் 44 'ஆஷ்வினா'களுக்கு அப்பாலிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (அதாவது, குதிரையில் 44 நாட்கள் பயணம் செய்யும் தொலைவு) இங்கு ஒரு பிரச்சனை எழுகிறது. ஒரு நாளைக்கு நாற்பது கிலோ மீட்டர் தூரம் கடந்து சென்றாலும் கூட இந்த

---

*வேதங்களின் மிக நீண்ட விரிவுரைகள் (பிரமாண என்ற வார்த்தை பிரம்மன் என்பதில் இருந்து வந்திருக்கிறது. ரிக் வேதத்தில் அதன் முக்கிய அர்த்தம் பிரார்த்தனை அல்லது ஸ்லோகம்) மிக முக்கியமானகாவிய கதைகள் நீங்கலாக சடங்குகள் நடத்துவதற்கான விரிவான வழிகாட்டிக் குறிப்புகள் அதில் இடம் பெற்றிருக்கும். வேதங்களுக்கும் (ஸ்மிருதிகள் அல்லது ஸ்லோகங்களின் தொகுப்புகளுக்கும்) பிரமாணங்களுக்கும் இடையில் குறைந்தது பல நூற்றாண்டு இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன.

இரு இடங்களுக்குமிடையே உள்ள தூரம் ஷிவாலிக் மலைத் தொடரிலிருந்து அரபிக் கடல் வரையுள்ள தூரத்தை விட அதிகமாகவே இருக்கும். இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் தொலைவு கற்பனையானதே. அதை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று பஞ்சவிம்சப் பிரம்மாணம் தெளிவாக நமக்கு உணர்த்துகிறது. ஏனென்றால், அது 'பூமிக்கும் சொர்க்கத்துக்கும் இடையிலான தொலைவு அது' என்றும் சொல்கிறது.

சரஸ்வதி நதி காணாமல் போன அல்லது மறைந்து போன இந்த இடம் புவதிக இருப்பில் இருந்து அபுவதிக நிலைக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தது (விநாசனா என்பது 'அதர்சனா' அதாவது கண்ணுக்குத் தெரியாத என்றும் அழைக்கப்பட்டது). இதன் விளைவாக விநாசனம் தீர்த்தாடனத்தலமாக மாறியது. இதே நூலும் பின்னர் வந்த பல படைப்புகளும் தங்களுடைய புனித யாத்திரையைத் தொடங்கும் முன்பு யாத்ரீகர்கள் இங்கு எப்படியான பூஜைகள் செய்தனர் என்பதை விவரிக்கின்றன. அந்தப் புனிதப் பயணமானது சரஸ்வதி நதியின் உற்பத்தி ஸ்தானம் நோக்கியதாகத் த்ருஷத்வதி நதியுடன் கலக்குமிடத்தையும் கடந்து செல்வதாக இருந்தது. இந்த கடைசித் தகவல் மிகவும் முக்கியமானது. சரஸ்வதி நதியைப் பற்றிப் பல சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதியுள்ள சமஸ்கிருத மொழிப்புலவர் ஓ.பி. பரத்வாஜ் 'விநாசனம்' நாளடைவில் கிழக்கு திசையில் நகர்ந்து கடைசியில் பாசுபத புராணத்தில் சொல்லியிருப்பது போல குருஷேத்ரத்தை வந்தடைந்தது என்பதை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். இதன் பொருள் சரஸ்வதி நதி ஒரே நாளிலோ திடீரென்றோ வறண்டு விடவில்லை. மாறாக, படிப்படியாகத்தான் அது வறண்டிருக்கும் என்பதுதான். அகழ்வாராய்ச்சி நிபுணர்களும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.

“ராமாயண காலத்தில் சரஸ்வதி நதி 'பிரம்மாவின் மகளான இக்ஷிமதி' என்ற பெயரில் அறியப்பட்டு வந்தது என்றும் பரத்வாஜ் சொல்கிறார். பரதனை அயோத்திக்கு திரும்பக் கூட்டிக் கொண்டு போவதற்காக வந்த தூதர்கள் இந்த இக்ஷிமதியைக் கடந்துதான் சென்றனர். ஆனால், பிரமாணங்களில் இடம் பெற்றிருக்கும் அதிரடி மாற்றங்களை மகாபாரதம் மிகச் சிறப்பாக விளக்குகிறது. மகாபாரதத்தில் கங்கை நதி (ரிக் வேதத்தில் இரண்டே இடங்களில் மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகிறது) முக்கியமானது, புனிதமானது என்று

சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் கூட சரஸ்வதி நதியின் முக்கியத்துவம் குறைக்கப்படவில்லை. மகாபாரதத்தின் மிக முக்கிய நிகழ்வான, படு பயங்கரமான யுத்தம் நடந்த குருக்ஷேத்ரம் வழியாக அது கடந்து செல்வதுதான் இதற்குக் காரணம்.”

வேதங்களைத் தொகுத்தளித்தவரும் மகாபாரதக் காவியத்தை இயற்றியவருமான வியாஸ மஹரிஷி சரஸ்வதி நதிக்கு அருகிலுள்ள கானகத்தில் வசிக்கிறார். நாடு கடத்தப்பட்ட பாண்டவர்கள் ‘தமது அன்றாடக் கடன்களை சரஸ்வதி, த்ருஷத்வதி, யமுனை நதிக் கரைகளில் கழித்தார்கள்’. தொடர்ந்து ‘மேற்கு திசையில் நடந்து சென்றார்கள்’. கடைசியில் வசிஷ்ட மஹரிஷியின் ‘உயர்ந்த குடில்’ இந்த நதியின் கிழக்குக் கரையில் ஒரு தீர்த்தத்தில் அமைந்திருக்கிறது. அவருடைய பரம விரோதியான விஸ்வாமித்திரர் எதிர்கரையில் வசிக்கிறார். இதன் விளைவாக அவர்களுக்கு இடையிலான பிரசித்தி பெற்ற சண்டைகளில் ஒன்றில் சரஸ்வதி நதியும் மாட்டிக் கொண்டு விடுகிறது. ஆனால், அது வேறு ஒரு கதை.

இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், மகாபாரதத்தில் நாம் காணும் சரஸ்வதி நதியின் வர்ணனைகளில் பெரும்பாலானவை ரிக் வேதத்தில் ஏற்கெனவே உள்ளவற்றின் மறு வடிவங்களே. உதாரணமாக ‘ஹிமவத் (இமய) மலையிலிருந்து பாய்ந்தோடி வருகிறது’ சரஸ்வதி. அதற்கு ஏழு வடிவங்கள் உள்ளன. ரிக் வேதத்தில் ‘ஏழு சகோதரிகள்’ என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை ஒத்ததாக இது இருக்கிறது. ஏழு வடிவங்களுக்குத் தனிப் பெயர்களும் உண்டு. (குருக்ஷேத்திரத்தில் ஓடும் நதிக்கு ‘ஓசுவதி’ என்று பெயர்). இவையனைத்தும் ‘ஸப்த சரஸ்வதி’ (ஏழு சரஸ்வதிகள்) என்ற பெயருள்ள புனித தீர்த்தத்தில் சங்கமிக்கின்றன. மீண்டும் த்ருஷத்வதி நதி சரஸ்வதியுடன் இணைந்து பேசப்படுகிறது. ‘சரஸ்வதிக்குத் தெற்கேயும் த்ருஷத்வதிக்கு வடக்கேயுமுள்ள குருக்ஷேத்திரத்தில் வாழ்பவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் வாழ்கிறார்கள்.’

ஒரு முக்கியமான ஸ்லோகத்தில் உமா தேவி ‘இந்தப் புனித சரஸ்வதி அனைத்து நதிகளிலும் முதன்மையானது. அது கடலை நோக்கி ஓடுகிறது. நதிகளில் உண்மையிலேயே அதுவே முதலானது’ என்று விளக்கப்படுகிறாள். ‘சரஸ்வதி கடலில் சங்கமிக்கிறது’ என்று பிற இடங்களில் சொல்லப்படுகிறது.

பாலை நிலத்துக்குப் போகும் சரஸ்வதி

ரிக் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டது போல இப்போதும் ‘ஒரு நதி மலையிலிருந்து கடலை நோக்கி’ செல்கிறது என்பதைப் பார்த்தோம். ஆனால் ஒரு முக்கியமான மாற்றம் இப்போது நடந்து விட்டிருக்கிறது. ‘போகும் வழியில் சில இடங்களில் கண்ணுக்குத் தெரிகிறாள். சில இடங்களில் மறைந்து விடுகிறாள்.’

பிரமாணங்களில் சொன்னபடி விநாசனம் என்ற இடத்தில் சரஸ்வதி ‘கண்ணுக்குத் தெரியாமல்’ போனாள்; ‘மறைந்து போனது’, ‘தொலைந்து போனது’. ஒரு வகையில் அது தனித்தனி சிற்றாறுகளாகச் சிதறியது என்று சொல்வதுதான் சரியாக இருக்கும். ஏனெனில் சரஸ்வதி மீண்டும் பாய்ந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சிறப்புப் பெயர்கள் உள்ளன. அவை புனிதமெனக் கருதப்படுகின்றன.

‘சரஸ்வதி மறைந்து போனது தொடர்பாகப் பல கதைகளை உருவாக்கும் வாய்ப்பை மகாபாரதம் நழுவ விடவில்லை. அதில் ஒன்று இது. உத்தய ரிஷியின் மனைவி யமுனையில் குளித்துக் கொண்டிருந்தபோது வருணபகவான் அவளை அபகரித்துச் செல்கிறான். தன் மனைவியைத் திரும்பத் தரும்படி நீரில் வாழும் அதன் அதிபதியான வருணைக் கட்டாயப்படுத்த உத்தய ரிஷி, அந்தப் பகுதியிலிருந்து ஆறு லட்சம் ஏரிகளை வறண்டு போகும்படி செய்கிறார். சரஸ்வதியை ‘காணாமல் போகும்’ படியும், ‘அந்த இடத்தை விட்டு விட்டுப் பாலைவனத்துக்கு செல்லும்படி’யும் உத்தரவிடுகிறார்.

அர்ஜுனனின் அம்பறாத்தூளியில் இருந்த அம்புகளின் எண்ணிக்கையாக இருந்தாலும் சரி, போர்களில் அணிவகுத்த யானைகளின் எண்ணிக்கையாக இருந்தாலும் சரி இதிகாசங்களில் சொல்லப்பட்ட எண்ணிக்கைகளை வாசகர்கள் (அல்லது கேட்பவர்கள்) அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவை எதிர்பார்க்கவில்லை. இருப்பினும் மேலே சொன்ன கதை உண்மைத் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றால், அந்த குறிப்பிட்ட பகுதியில் எண்ணற்ற ஏரிகள் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒன்று மட்டும் நிச்சயம்; சரஸ்வதி நதி பாலைவனத்தில் சென்று மறைந்தது என்பதுதான் அது. இதில் ஆச்சரியமூட்டும் விஷயம் என்னவென்றால் இன்று தார் பாலைவனம் உள்ள மேற்கு ராஜஸ்தானில் பல ஊர்களின் பெயர்கள் லன்கரன்ஸர் என்பது போல் ‘ஸர்’ (ஸரஸ்

என்றால் ஏரி) என்று முடிகின்றன. சாதாரண வரைபடம் ஒன்றிலேயே கூட நான் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட அப்படியான ஊர் பெயர்களைப் பார்த்தேன். நிச்சயம் அதற்கு மேலே நிறைய ஊர்கள் அந்தப் பெயருடன் இருக்கும். இந்த அனைத்து இடங்களும் எதற்காக மறைந்து போன ஏரிகளின் பெயர்களைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்? மேற்கு ராஜஸ்தானின் வரைபடத்தைப் பார்க்கும் ஒரு சாதாரண சுற்றுலாப் பயணி, இந்தப் பகுதியை ஒரு வகையிலான ‘ஏரி மாவட்டம்’ என்றுதான் நினைப்பார்.

சரஸ்வதிநதிக்கரை வழியாக ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் சகோதரர் பலராமர் தீர்த்த யாத்திரை சென்றதை மகாபாரதம் விரிவாக வர்ணிக்கிறது. அவர், ப்ரபாஸம் (இன்றைய செளராஷ்டிரத்தில் சோம்நாத்துக்கு அருகிலுள்ள தீர்த்தம்) என்ற புனித தீர்த்தத்திலிருந்து புறப்பட்டு மேல் நோக்கி, அதாவது ‘கிழக்கு திசையில் பயணித்தார். ஒன்றன் பின் ஒன்றாக, சரஸ்வதியின் தென் பகுதிக் கரையிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான புனிதத் தீர்த்தங்களுக்கு விஜயம் செய்தார். ஒவ்வொரு தீர்த்தத்திலும் அவர் ஸ்நானம் செய்தபோதெல்லாம் ‘சரஸ்வதியின் கரையிலுள்ள இருப்பிடத்தில் அல்லாமல் வேறு எங்கு இம்மாதிரியான மகிழ்ச்சி கிடைக்கும்? அனைவரும் சரஸ்வதியை எப்போதும் நினைவுகூர வேண்டும். நதிகளிலேயே சரஸ்வதிதான் புனிதமானது’ என்றெல்லாம் புகழ்கிறார் பலராமர்.

‘அந்தப் பகுதி முழுவதும் தூய ஆத்மாக்களான ரிஷிகளின் உரத்த குரலிலான வேத கோஷங்கள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவர்கள் அனைவரும் புனித வேள்வித் தீயில் நெய் வார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். கடைசியாக பலராமர் ஒரு இடத்தை வந்து சேர்ந்தார். அங்கு ‘சரஸ்வதி நதி மறைந்து விட்டது போல் தோன்றினாலும், அங்கிருந்த நபர்கள் ஆன்மிக வெற்றியில் திளைத்திருந்தனர்... மூலிகைத் தாவரங்கள், அந்த நிலப்பரப்பு ஆகியவற்றின் குளிர்ச்சியில் இருந்து அந்த நதி பூமிக்கடியில் ஓடிக் கொண்டிருப்பதை தெரிந்து கொள்ள முடியும்.’ மூலிகைத் தாவரங்களின் ‘குளிர்ச்சி’ என்பது முக்கியமான விஷயம். நதியின் மறைவான ஓட்டத்தைப் பற்றிப் பின்னர் பார்ப்போம். மகாபாரதம் சொல்லும் ‘சரஸ்வதியின் மேல் பாகத்தில் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு நிலவிய பஞ்சம் பற்றியும் அதன் விளைவாக அங்கிருந்த ரிஷிகளும் பாதிக்கப்பட்டு நாடோடிகளாக அலைய நேர்ந்தது பற்றியும் பின்னர் காண்போம்.

நீரும் நெருப்பும்

வேத உலகின் எல்லை குறித்து ரிக் வேதம் வெளிப்படையாக எதையும் வரையறுக்கவில்லை. பிந்தைய வேத இலக்கியங்களோ விநாசன பகுதியை அதன் மேற்கெல்லையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளன. பொ.யு.மு. (அதாவது கி.மு.) ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கும் இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடையே வாழ்ந்த போதாயனர், வசிஷ்டர் (இவர் ரிக் வேத காலத்தவரல்ல) பதஞ்சலி ஆகிய ரிஷிகள் ‘ஆரியவர்த்தம்’ (அதாவது ஆரியர்கள் வசித்து வந்த இடம்) என்ற இடம் ‘அதர்சன’த்துக்குக் கிழக்காகவும் காலக வனா (ஹரித்வார் அருகே) என்ற காடுகளுக்கு மேற்காகவும் இமயமலைக்குத் தெற்காகவும், விந்திய மலைத் தொடரின் ஒரு பகுதியான பரியாத்ரா மலைகளுக்கு வடக்காகவும் உள்ளதாக வர்ணித்தனர். இதைப் போலவே, இமாலயத்துக்குத் தெற்கே, விந்திய மலைகளுக்கு வடக்கே, பிரயாகைக்கு (அலகாபாத்) மேற்கே, விநாசனத்துக்குத் தெற்கே உள்ள நிலப்பரப்பு மத்யதேசம் என்று சொல்லப்பட்டது. மூன்றாவது குறுகிய நிலப்பரப்பு சரஸ்வதிக்கும் த்ருஷத்வதிக்குமிடையே உள்ளது. ‘புனித நதிகளான சரஸ்வதிக்கும் த்ருஷத்வதிக்கும் இடையில் இறைவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த நிலம் இருக்கிறது. அவர்கள் (முனிவர்கள்) அதை ‘பிரம்மவர்த்தம்’ என அழைக்கின்றனர் என்கிறது மனுஸ்மிருதி. இந்த வர்ணனைகளிலெல்லாம் சரஸ்வதி நதியும் அதன் மேற்கெல்லையும் முக்கிய அடிப்படை இடமாக இருப்பதுதான் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விஷயம்.

இன்று இந்து மதம் என்ற பெயரில் நாம் அறியும் ஒன்றில் பிரதான பங்கு வகிக்கும் தகவல் களஞ்சியப் படைப்புகளான புராணங்களும் சரஸ்வதியைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. சில நேரங்களில் எதிர்மறையாகக் கூட அணுகியிருக்கின்றன; விஷ்ணு புராணத்தில் நதிகளின் பட்டியலில் சரஸ்வதியின் பெயர் இல்லவே இல்லை. அன்று அது மிகச் சிறிய அதிகம் முக்கியத்துவமில்லாத நதியாக மாறியிருக்க வேண்டும். ஆனால் மார்க்கண்டேய புராணம் இமய மலையிலிருந்து உற்பத்தியாகிப் பாயும் நதிகளை கங்கை, சரஸ்வதி, சிந்து எனப் பட்டியலிடுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், ரிக் வேதத்தில் சொல்லியிருப்பது போல், கிழக்கில் இருந்து மேற்காக அந்த வரிசை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஷிவாலிக் மலைத் தொடர் முதல் இன்றைய குஜராத் வரை சரஸ்வதி நதிக் கரையில் யாத்ரீகர்கள் கட்டாயம் விஜயம் செய்ய

வேண்டிய புனிதத் தலங்களின் பெயர்கள் மற்ற புராணங்களில் பட்டியலிடப்பட்டிருக்கின்றன.

பதம்புராணம் சுவாரசியமான சம்பவமொன்றைப் பற்றிப் பேசுகிறது; ஒட்டு மொத்த உலகையும் சூழ்ந்து அனைத்தையும் அழிந்து விடக் கூடிய 'ஒரு பயங்கரமான தீயை மேற்கே உள்ள கடலுக்குக் கொண்டு சென்று விடுமாறு பிரம்மா தன் மகள் சரஸ்வதியைக் கேட்டுக் கொண்டார். முதலில் தயங்கிய சரஸ்வதியும் அந்தத் தீயைச் சுமந்து கொண்டு போகும் வழியில் புஷ்கர் (ராஜஸ்தானில் அஜ்மீருக்கு அருகில்) என்ற இடத்தில் சிறிது நேரம் தங்குகிறாள். பின்னர் கடலையடைந்து தீயைப் பாதுகாப்பாக கடலில் இட்டு அணைக்கிறாள். இதில் சொல்லப்பட்ட அனைத்தையும் அழித்துவிடக் கூடிய தீ அந்த நேரத்தில் அந்தப் பகுதியை வாட்டியெடுத்த கொடிய பஞ்சமாக இருந்திருக்குமோ?

சரஸ்வதி காணாமல் போன சம்பவம் பிற்கால இலக்கியங்களில் அழுத்தமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 'மேகதூதம்' என்ற காவியத்தில் தெய்விகக் கவி காளிதாசன் (கி.மு. முதல் நூற்றாண்டாக இருக்கக் கூடும்) மேகத்தை முதலில் பாரதத்தின் வடக்கிலுள்ள பல இடங்களுக்கும் இமயமலைக்கும் செல்லச் செல்கிறார். அதன் பின்னர் குருஷேத்திரத்துக்கும் விஜயம் செய்து, அதன் பிறகு சரஸ்வதி நதிக்கு வந்து அதன் புனிதமான நீரைப் பருகச் சொல்கிறார்.

அதே காளிதாசன் பின்னர் எழுதிய 'அபிஞான சாகுந்தலம்' (சாகுந்தலம் நாடகம், உல்ஃப்காங் கதேயை மிகவும் நெகிழ்ச் செய்த நாடகம்) நாடகத்தில், மனதொடிந்து வருத்தத்திலிருக்கும் அரசன் வெறுமையாகிப் போன தனது வாழ்வை 'மணலில் புதைந்து மறைந்து போன சரஸ்வதி நதியுடன் ஒப்பிடுகிறார்).

இதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 'ப்ருஹதஸம்ஹித' என்ற மாபெரும் அறிவுக் களஞ்சியத்தை எழுதிய ஆறாம் நூற்றாண்டு அறிஞர் வராஹமிஹிரர் அன்றைய இந்தியாவின் பூமி அமைப்பைப் பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்கிறார். அதில் யமுனை, சரஸ்வதி நதிக்கரையோரங்களில் இருக்கும் நாடுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார். இதிலிருந்து கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டு வரையிலுமாவது சரஸ்வதியின் உற்பத்தி ஸ்தானத்துக்கு அருகில் சிறிதளவாவது நதி பாய்ந்து கொண்டிருந்தது என்பதை யூகிக்கலாம்.

ஏழாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் வட இந்தியாவை ஆண்டு வந்த ஹர்ஷ சக்கரவர்த்தியின் கதையை வர்ணிக்கும் ‘ஹர்ஷ சரிதம்’ என்ற படைப்பை எழுதிய பாணரிடமிருந்து மேற்கூறப்பட்ட செய்திக்கான நிரூபணம் நமக்கு எதிர்பாராத வகையில் கிடைக்கிறது. ஸ்தான்விஷ்வரா (இன்றைய தானேஸ்வர், குருகேஷ்தரத்துக்கு அருகில்) நாட்டை ஆண்டு வந்த ஹர்ஷரின் தந்தை காலமானபோது, ‘மக்கள் அவருடைய உடலை சரஸ்வதி நதிக்குக் கொண்டு சென்று எரியூட்டினார்கள். ராஜ அலங்காரத்தடன் இருந்த அந்தச் சதை அவருடைய புகழைத் தவிர அனைத்தையும் எரித்தது.’. துல்லிய சடங்காசாரத்துடன் ஹர்ஷ சக்கரவர்த்தி ‘சரஸ்வதி நதிக்கரைக்குச் சென்று, ஸ்நானம் செய்த பின் தனது தந்தைக்கு அர்க்யம் கொடுத்து தர்ப்பணம் செய்ததாகவும் அந்தக் காவியம் விவரிக்கிறது. பொதுவாக, அலங்கார நடையில் எழுதும் பாணர் இந்த இடத்தில் மிகவும் இயல்பான நடையில் விவரித்திருக்கிறார். இந்த வர்ணனை வராஹமிஹிரர், முந்தைய நூற்றாண்டு பூகோளம் தொடர்பாக எழுதியதுடன் ஒத்துப் போகிறது.

பழங்காலக் கல்வெட்டுகளும் இது தொடர்பாகச் சில விஷயங்களைத் தெரிவிக்கின்றன. தானேசர் - குருகேஷ்தரத்துக்கு முப்பது கிலோ மீட்டர் மேற்கில் பெஹோவா என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. அதனருகில் தான் நாம் முன்பு பார்த்ததுபோல், மார்க்கண்டா நதி சர்கதியுடன் கலக்கிறது. ‘ப்ருதுடாகா’ (ப்ருது அரசன் நினைவாக வைக்கப்பட்ட பெயர்) என்ற பெயர் மருவி ‘பெஹோவா’ ஆனது. இதனருகில் சரஸ்வதி நதி அருணா நதியுடன் கலக்குமிடத்துக்கு அருகில் ஒரு மிகப் புனிதமான தீர்த்தம் இருப்பதாக மகாபாரதம் கூறுகிறது. அருணா நதி பழைய மார்க்கண்டா நதியாகவோ அதன் கிளையாகவோ இருக்கக் கூடும்.

இந்த பெஹோவாவில் குர்ஜர - ப்ரதிஹார வம்சத்தைச் சேர்ந்த மிஹிர போஜன் என்ற அரசனின் கல்வெட்டு கிடைத்துள்ளது. அதில் ப்ருதுடாகா நகரம் ப்ராச்சி சரஸ்வதி அல்லது கிழக்கு சரஸ்வதிக்கு அருகில் இருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்தக் கல்வெட்டு சரஸ்வதி என்ற பெயரிலான ஒரு நதி பெஹோவா வரையாவது ஓடிக் கொண்டிருந்தது என்பதை நிரூபிக்கும் அதி முக்கியமான சாட்சியம். நாம் இதுவரை பார்த்த இலக்கியங்களில்

சொல்லப்பட்டதை இது நன்கு உறுதி செய்கிறது. அதே நேரம் கிழக்கு சரஸ்வதி என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது மேற்கு சரஸ்வதியும் இருந்திருக்க வேண்டுமென்பது தெரிகிறது. அதுதான் விநாசனத்துக்கு அப்பாலுள்ள வறண்ட பூமியைக் குறிக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'தாரிக் - ஏ - முபாரக் ஷாஹி' என்ற இஸ்லாமிய வரலாற்றுப் புத்தகமும் அந்தப் பகுதியில் சரஸ்வதி என்ற பெயரில் ஒரு நதி இருந்ததாகச் சொல்கிறது. 'ஒரு நதி சட்லெதார் நதியுடன் (சட்லெஜ் நதியுடன்) கலந்தது. அதன் பெயர் சர்சதி என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அந்த நதி மலைக் குன்றுகளிலிருந்து உற்பத்தியானதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அது நமக்கு ஏற்கனவே தெரிய வந்த தகவல்களுடன் ஒத்துப் போகிறது. அது சட்லெஜின் கிளை நதியென்றால் பிந்தையது கார்க்கர் நதியுடன் இணைக்கும் கிளை நதியாகத் தான் இருந்திருக்கும் (சட்லெஜின் சிக்கலான வரலாறு பற்றி பின்னர் பார்ப்போம்).

பழைய இலக்கியங்களினூடான நம்முடைய சுருக்கமான ஆய்வின் மூலம் என்ன தெரிய வருகிறதென்றால், ரிக், வேத காலம் முதல் சரஸ்வதி நதி பாய்ந்தோடிய இடத்தைப் பற்றியும், அது குறிப்பிட்ட காலகட்டத்துக்குப் பிறகு மறைந்து போனதைப் பற்றியும் அவை ஒரே சீரான தொனியில் பேசுகின்றன. ஒரு காலகட்டத்தில் 'பிரம்மாண்ட ஆறாக' இருந்தது பற்றியும் அதனால் நீர்ப்பாசனம் பெற்ற பகுதிகள் படிப்படியாக வறட்சிக்குள் வீழ்ந்தது பற்றியும் தொடர்ந்து வந்த படைப்புகள் தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றன.

நான்கு சரஸ்வதிகள்

மேலே சொல்லப்பட்ட விஷயங்களெல்லாம் பொதுப் புத்தியிலும் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தன. கக்கர் - ஹக்ரா நதி வறண்டதாலேயே அந்தப் பிரதேசம் பாழடைந்தது என்பது தொடர்பாக அங்கு பாடப்பட்டு வந்த நாடோடிப் பாடல்களையும் செவி வழிக் கதைகளையும் ஜேம்ஸ் டாடும், ஸி.எஃப். ஒல்தாமும் குறிப்பிட்டதை முன்பே பார்த்திருந்தோம். இது தொடர்பான இன்னொரு ஆதாரமானது கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் அதிகாரியாக இருந்த அலெக்ஸாண்டர் கன்னிங்ஹாமிடமிருந்து கிடைக்கிறது. அவர், 1843 லேயே இந்தியாவில் ஓர் அகழ்வாராய்ச்சித் துறையை நிறுவ வேண்டுமென்று

சிபாரிக் செய்தார். ஆனால், இந்திய கலாச்சார பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பது கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் முன்னுரிமையாக இருந்திருக்கவில்லை. எனவே, சுமார் 30 ஆண்டுகள் கழித்து 1871இல்தான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கன்னிங்ஹாம் அதன் முதல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். வேறு சாதனங்களுக்காகவும் நினைவு கூரப்படும் இவர், இந்தியாவின் எண்ணற்ற பாரம்பரியச் சின்னங்கள், நினைவிடங்கள், கல்வெட்டுகள் ஆகியவற்றின் முதல் பட்டியலை மிகவும் கடுமையான முயற்சியின் மூலம் உருவாக்கியதற்காகவும் நினைவுகூரப்படுகிறார். அவற்றில் சில நல்ல பராமரிப்பு பெற்றன. (எஞ்சியவை ஓரளவுக்கு அழிவைச் சந்திக்க நேர்ந்தன). மேலும் இந்தத் துணைக் கண்டத்தில் முதன்முதலாக அகழ்வாராய்ச்சிக்கான திட்டத்தை வடிவமைத்ததற்காகவும் புகழப்படுகிறார்.

கன்னிங்ஹாமின் கவனத்தில் இருந்து சரஸ்வதி நதி தப்பவில்லை. அது தொடர்பான ‘உள்ளூர் பாரம்பரியக் கதை’ ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதன்படி, ‘சரஸ்வதி நதியின் கிழக்குப்புற உற்பத்தி மையமாகவும் புனித ஸ்தலமாகவும் இருக்கும் இடம் ஆதிபத்ரி குண்டம். அது கட்காத் (காட்கட்) என்ற இடத்துக்கு வடக்கில் இருக்கிறது. இதில் பிந்தையது மலையில் இருந்து நதி உற்பத்தியாகி வரும் புனித இடமாக இன்றும் மதிக்கப்படுகிறது. பருவ கால நதியான சர்கதி உற்பத்தியாகும் இடத்துக்கு அருகில் ஆதி பத்ரியே வேத கால சரஸ்வதியின் உற்பத்தி ஸ்தானமாக வழி வழியாக நம்பப்படுகிறது.

தான் விரிவாக மேற்கொண்ட கள ஆய்வுகளில் கிடைத்த தகவல்களை கிரேக்க, சீன யாத்திரிகர்களின் பயண விவரங்கள். இந்தியாவின் பழம் பெரும் இதிகாச, புரணங்கள் ஆகியவற்றுடன் ஒன்று சேர்த்து கன்னிங்ஹாம் ‘இந்தியாவின் பழங்கால பூகோள வியல்’ (Ancient Geography of India) என்ற புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டார். மிகப் பெரிய சாதனைப் படைப்பான அது இன்றளவும் அனைவராலும் வாசிக்கப்படும் நூலாக இருக்கிறது. இந்த நூலில் பல வரைபடங்களை வரைந்திருக்கிறார். அவற்றில் சரஸ்வதி, கர்கரா நதிகள் (படம் 2) இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

பாரம்பரிய நம்பிக்கை அதோடு நிற்கவில்லை. நாம் அதைத் தொடர்ந்து அரபிக் கடல் வரை செல்ல முடியும். எனவே,

படம் 2: சரஸ்வதி நதியையும் அதன் அருகில் ஓடிய நதிகளையும் சுட்டும் அலெக்ஸாண்டர் கன்னிங்ஹாம் வரைந்த வரைபடம். (ஆங்கிலத்தில் கேபிடல் எழுத்துகளில் இருக்கும் பெயர்கள் சீனப் பயணி யுவான் சுவாங்கினால் குறிப்பிடப்பட்ட ராஜ்ஜியங்கள்)

இப்போதைக்கு நாம் தீர்த்தாடகர்களாக மாறி அப்பகுதியிலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான தீர்த்தாடனத் தலங்களில் ஒரு சிலவற்றுக்குள் சென்று வருவோம்.

குருசேஷத்ரம் - தானேசர் நகரம் சரஸ்வதியின் தென் கரைக்கு மிக அருகில் இருந்ததாக மகாபாரதம் கூறுகிறது. சூரிய கிரஹண நேரத்தில் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் இங்கு வந்து இங்குள்ள பிரம்மஸர் குளத்தில் புனித நீராடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் நாட்டின் பல்வேறு புண்ணிய நதிகளின் நீர் இங்கு வந்து கலப்பதாக ஒரு ஐதீகம் உள்ளது. குருசேஷத்ர நகரத்துக்கு வடக்கில் புகழ் பெற்ற ஸ்தானு தீர்த்தம் இருக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை சர்க்காரியின் வெள்ளப் பெருக்கு நீர் இந்தத் தீர்த்தத்துக்கு வந்து சேர்ந்ததாக ஒ.பி. பரத்வாஜ் தெரிவிக்கிறார்.

இங்கிருந்து நதியின் போக்கிலேயே நாமும் நடந்து சென்றால் பெஹோவாவை வந்தடைகிறோம். இதற்கு அருகில்தான் மார்க்கண்டா நதி சர்க்கரியுடன் கலக்கிறது. சில சரஸ்வதி கோவில்களும் (மராத்திய மன்னர்களால் கட்டப்பட்டவை) பல புனித குளங்களும் பெஹோவாவிலுள்ளன. இவற்றில் ஒன்றுக்குப் பிரம்மாவின் பெயரும் வேறொன்றுக்கு சரஸ்வதியின் பெயரும் சூட்டப்பட்டுள்ளன. யாத்ரீகர்கள் அங்கு பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். முன்னோர்கள் அல்லது உயிர் நீத்தவர்கள் ஆகியோருக்கான சடங்குகள் செய்கிறார்கள்.

இப்போது சர்க்கரியை விட்டு விட்டு தெற்கே ராஜஸ்தானுக்குச் செல்வோம். கடலை அடைவதற்கு முன் சரஸ்வதி, புஷ்கரில் சற்று நேரம் தங்கியிருந்தாள் என்பதைச் சிறிது முன்னர் பார்த்தோமல்லவா? புஷ்கரிலுள்ள பிரதான கோயிலும், அங்குள்ள புகழ் பெற்ற ஏரியும் பிரம்மாவின் பெயரைத் தாங்கியிருக்கின்றன. புராணக் கதைகள் படி பிரம்மா சரஸ்வதியின் தந்தையென்று (பின்னாளில் கணவர்) சொல்லப்படுகிறார். விநாசனத்தில் மறைந்த சரஸ்வதி இந்த ஏரியிலிருந்து மீண்டும் எழுந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதுவரையில் நாம் பார்த்த நதித்தடம் அல்ல இது. ஆனால், இது போன்ற தகவல்களில் நாம் நம் நேரத்தை வீணடிக்க வேண்டாம்). ராமாயணத்தின் பிரதான கதாபாத்திரங்களான ராமர், சீதை, லக்ஷ்மணன் ஆகியோர் ஒருமுறை இங்கு வந்து புஷ்கர் தீர்த்தத்தில்

ஸ்நானம் செய்ததாக புராணக் கதைகள் சொல்கின்றன. ஒவ்வொரு வருடமும் பல்லாயிரக்கணக்கான யாத்ரீகர்கள் இங்கு ஸ்நானம் செய்ய வருகிறார்கள். சரஸ்வதி நதி புஷ்கரில் தங்கியிருந்ததை நினைவூட்டும் வகையில் நகருக்குச் சில கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உற்பத்தியாகும் லூனி நதியின் மேல் பகுதி இப்போதும் சரஸ்வதி என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. சில வரைபடங்களில் அப்படியே அடையாளப்படுத்தப்பட்டுமிருக்கிறது.

தென்மேற்காகப் பாய்ந்தோடும் லூனி நதியின் தடத்தைப் பின்தொடர்ந்து சென்றால் நாம் 'பெரிய கட்ச் ரண்'னை (Great Rann) அடைகிறோம். சற்று தெற்காகப் போனால் சரஸ்வதி என்ற பெயருள்ள மூன்றாவது நதி 'சிறிய ரண்'னை (Little Rann) வந்தடைகிறது. ஆரவல்லி மலைத் தொடரின் தென் மேற்கு மூலையில் உற்பத்தியாகும் லூனி நதி இருநூறு கி.மீ. தூரத்துக்கு மட்டுமே ஓடுகிறது. (இந்த நதி கடலுடன் 'கலக்காததால்' 'குமரி' என்றே அழைக்கப்படுகிறது). படம் 4.2.ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இது ஒரு முக்கியமான நதி இல்லையென்றாலும், அதன் கரையிலுள்ள நகரங்கள் - குறிப்பாக ஸித்தாப்பூர், பதன் என்ற இரு பிரதான தீர்த்தாடன கேந்திரங்கள் இன்றளவும் சரஸ்வதியின் நினைவைப் போற்றி வருகின்றன. ஸித்தாப்பூரில் ஓர் அழகான, ஆனால் சிதிலமடைந்த ருத்ர மாலா கோவிலும் பிந்து ஸரோவர் என்ற புனித குளமும் இருக்கின்றன. அங்கு குஜராத்தி இந்துக்கள், இறந்த பெற்றோருக்கும் பித்ருக்களுக்கும் சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். பதனில் உள்ள அபாரமான படிக்கட்டுகளைக் கொண்ட 'அரசி குளிக்கும் இடம்' (Rani - ki - vav) அதனோடு இணைந்த நீர் நிலைக் கட்டுமானங்கள் இப்போது வறண்டிருக்கும் நதிக்கு இணையான தடத்தில் இருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும் பெருமளவிலான கூட்டம் பதனுக்கு வருகிறது. பெரிய நீர்த்தேக்கத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் மூன்று பிரமிட் வடிவிலான கோயில்கள் கண்ணைக் கவரும் வகையில் அமைந்துள்ளன. அவை கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி ஆகிய நதித் தெய்வங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவில் நாம், செளராஷ்டிராவின் தென் மேற்குக் கோடிக்கு வருகிறோம். இங்கு 'சரஸ்வதி' என்ற பெயரில் ஒரு சிறிய நதி 'கீர்' மலைகளிலிருந்து சோம்நாதத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து வருகிறது. பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இஸ்லாமிய அறிஞர் அல்பருனி

இந்தியாவைப் பற்றி ஒரு விரிவான நூலை எழுதியுள்ளார். அதில் சோம்நாத்திருந்து (சௌராஷ்டிராவில்) மூன்று மைல் கிழக்கில் 'சர்சுதி நதியின் முகத்துவாரம்' இருப்பதாகக் கூறுகிறார். இந்த இடத்திலிருந்து சற்று தூரம் மேலே சென்றால் பிரபலமான பிரபாஸ் - பதன் என்ற புனித தீர்த்தத்தை அடையலாம். (மகாபாரதத்தில் பலராமர் தன் புனித யாத்திரையை ஆரம்பித்ததாகச் சொல்லப்படும் பிரபாஸா தீர்த்தம் இதுவாகவும் இருக்கலாம்). அங்கு ஹிரண்யா, கபிலா, சரஸ்வதி ஆகிய மூன்று நதிகள் சந்திக்கின்றன.

இதுவரை நாம் பார்த்த நான்கு சரஸ்வதிகளில் முதலாவது ஷிவாலிக் மலையில் உற்பத்தியாகிப் பாய்கிறது. இரண்டாவது புஷ்கருக்கு அருகில் உற்பத்தியாகிறது. மூன்றாவது ஆரவல்லி மலையில் இருந்தும் நான்காவது கீர் மலைகளில் இருந்தும் உற்பத்தியாகின்றன. இவை நான்கும் ஒரே நதியல்ல. வெவ்வேறானவை. எப்போதுமே அவை அப்படியாகத்தான் இருந்திருக்கவும் வேண்டும்.

சரஸ்வதியின் உண்மை வரலாற்றைப் படித்தீர்கள். இப்பொழுது புராணப் புரட்டர்களின் கற்பனையைப் பாருங்கள்

1. ஆற்றலின் இருப்பிடமாக திகழ்பவள் பராசக்தி. அவளை வழிபட்டால், வல்லமை உண்டாகும். வலிமை உடையவனுக்கு சாதாரண புல்லும் ஆயுதம்.

அத்துடன் அவரவர் தொழிலுக்கான கருவியே ஆயுதம், கல்விக்கு ஆயுதம் புத்தகம் மற்றும் எழுது பொருட்கள், வியாபாரிக்கோ, தராசு, படிக்கல், கணக்குப் புத்தகங்கள், இவ்வாறு அவரவர் தொழிலுக்கான ஆயுதங்களையே சரஸ்வதியாகக் கருதி வழிபடுவதால், சரஸ்வதி பூஜைக்கு ஆயுத பூஜை என்ற பெயரும் உண்டு.

புரட்டாசி மாதம், நவமி திதியன்று ஆயுதங்களை முன் வைக் கப்படும் கும்பத்தில், சரஸ்வதியை ஆவாகனம் செய்து, பூஜை செய்வார்கள். மறுநாள் விஜயதசமி முதல் அவற்றைப் பயன்படுத்தத் துவங்கினால், ஆண்டு முழுவதும் தொழில் வளம் சிறப்பாக இருக்கும் என்பது ஐதீகம். இந்து மதத்தில் மட்டுமல்ல, புத்த மதத்திலும் மகா சரஸ்வதி, வீணா சரஸ்வதி, வஜ்ர சாரதா, ஆர்ய சரஸ்வதி, வஜ்ர சரஸ்வதி என ஐந்து வகை வழிபாடுகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மகாசரஸ்வதி, வெண்மை நிறம் கொண்டவள்; இரு கரங்களிலும் வீணை ஏந்தி, வலது கரத்தில் அபய முத்திரையும், இடது கரத்தில் வெண் தாமரையும் ஏந்தியிருப்பாள். வஜ்ர வீணா சரஸ்வதி, கல்வியை வழங்குபவளாக வீணை தாங்கியிருப்பாள். வஜ்ரா சாரதா, இடது கையில் புத்தகமும், வலது கையில் தாமரை மலரும் ஏந்தியிருப்பாள்.

ஆர்ய சரஸ்வதி வழிபாடு நேபாளத்தில் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. இவள், வலது கரத்தில் செந்தாமரை மலரும், இடது கரத்தில் புத்தகமும் தாங்கியிருப்பாள். வஜ்ர சரஸ்வதி, மூன்று முகங்களையும், ஆறு கரங்களையும் கொண்டவளாக திகழ்கிறாள். இவளின் கரங்களில் தாமரை, சுவடி, கத்தி, கபாலம், சக்கரம் மற்றும் கலசம் இருக்கும்.

சமண சமயத்தில், சோடஷ வித்யாதேவி வழிபாடு நடத்துகின்றனர். சோடஷம் என்றால் பதினாறு என்று பொருள். பதினாறு தேவிகளுக்கும் தலைவியாக இருப்பவள் மகா சரஸ்வதி. வாக்கு எனும் சொல்லுக்கு தலைவியாக இருப்பதால் வாக்தேவி என்ற பெயரும் இவளுக்கு உண்டு.

சமய தத்துவங்களை, மனித வாழ்வின் செல்வமாகக் கருதினர். சமண சமயத்தினர் சரஸ்வதி தேவி, சமய தத்துவங்களுக்குரிய தெய்வமாக விளங்குவதால், இவளை ஜின ஐஸ்வர்யா என்று குறிப்பிட்டனர். ஐஸ்வர்யா என்றால் செல்வம் உடையவள் என்று பொருள். அதாவது கல்விச் செல்வத்தின் அதிபதி.

வேதத்தில் சரஸ்வதிக்கு வாகனமாக அன்னம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாலையும், தண்ணீரையும் கலந்து வைத்தாலும், நீரை விட்டுவிட்டு, பாலை மட்டும் அருந்தும் அன்னத்தைப் போல, உலகில் நன்மை, தீமை இரண்டும் கலந்திருந்தாலும் நன்மை, தீமையை விடுவித்து, நன்மையை மட்டும் மனிதன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது இதன் தத்துவம்.

(முதல் முறையாக ராஜா ரவிவர்மா சரஸ்வதியின் வாகனம் மயிலாக வரைந்தார்) தென்னகத்தில் சரஸ்வதிக்குரிய வாகனம் மயில், இதன் தோகையில் வட்ட வடிவில் கண்கள் இடம் பெற்றிருக்கும். படிப்பவள் இரு கண்களால் மட்டுமல்லாமல் ஆயிர மாயிரம் கண்களோடு, புதியவற்றை கற்றுத் தெளிய வேண்டும்

என்பது இதன் தத்துவமாம். அன்னத்தில் இருப்பவளுக்கு ஹம்ஸ வாஹினி என்றும், மயில் மீதிருக்கும் சரஸ்வதிக்கு வர்ஹ வாஹினி என்றும் பெயர்.

நவராத்திரியின் கடைசி நாளான நவமி திதியன்று, சரஸ்வதி பூஜை நடத்துவது மரபு. ஆனால், அக்காலத்தில் புரட்டாசி மாதத்தில் வரும் சரஸ்வதியின் ஜென்ம நட்சத்திரமான மூலத்தில் துவங்கி பூராடம், உத்திராடம் மற்றும் திருவோணம் ஆகிய நட்சத்திர நாட்களில் சரஸ்வதியை வழிபட்டனர்.

சரஸ்வதி பூஜை நன்னாளில், கல்வி வளத்திற்காகவும், தேசத்தின் தொழில் விருத்திக்காகவும் வேண்டுவோம் என தினமலர், வாரமலரில் (18.10.2015) திரு. தி. செல்லப்பாவின் பார்வையில் மேற்கண்ட இவைகள் எல்லாம் கண்டீர்கள். இந்த கற்பனை ஆன்மீக கதாபாத்திரத்திற்குத்தான் எத்தனை பெயர்கள் எனப் பார்த்தீர்களா?

சரஸ்வதியின் வேறு பெயர்கள்:

பாரதி தேவி, சாரதா தேவி, ஹம்சவாகினி, ஜகநீ, வாணீஸ்வரி, கவுமாரி, பிரம்மசாரினி, புத்திதாத்திரி, வரதாயினி, க்ஷக்ஷணடி, மற்றும் புவனேஸ்வரி போன்றவை சரஸ்வதிக்குரிய திருநாமங்கள். வாரமலர் (18.10.2015) தினமலர்.

இப்போது கல்வி, ஞானம் இவைகளுக்கு தெய்வமாகப் போற்றப் படும் சரஸ்வதியின் வரலாற்றை முழுமையாக அறிந்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

முடிவுரை:

சரஸ்வதி என்ற தெய்வத் திருமகள் எப்படித் தோன்றி, இந்திய மண்ணில் மக்கள் இதயங்களில் இடம் பெற்று வீற்றிருக்கிறாள் என்பதை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். மறுக்க முடியாத வரலாற்று ஆதாரங்களுடன் சரஸ்வதியின் வரலாற்றை நீங்கள் கண்டீர்கள். இதை சமயப் புரட்சி என்றோ, கற்பனையின் வளர்ச்சி என்றோ, புராணப் புரட்டர்களின் முதிர்ச்சி என்றோ நீங்கள் எந்தக் கண்ணோட்டத்தில் காணப் போகிறீர்கள் என்பதை நீங்களே முடிவெடுங்கள்.

படைத்திட்ட தேவனை மறந்து, படைக்கப்பட்ட தெய்வத்தை வழிபடுவதால் எந்த பயனும் நாம் அடைய முடியாது. தான் படைத்த மனுக் குலத்தின் பயன்பாட்டிற்காக இறைவன் ஆறுகளையும், நதிகளையும் உண்டாக்கினார். அவைகளை நாம் மாசுபடுத்தக் கூடாது என்கிற நோக்கத்தில் அவைகள் புனிதமாகக் கருதப்பட்டன. அதுவே புரட்டர்களால் 'பாபம் போக்கும் புண்ணிய நதியாகவும், ஆசி அருளி புனிதப்படுத்தும் புண்ணிய தீர்த்தமாகவும் மாற்றப்பட்டு வழிபடும் தெய்வமாகவும் மாற்றப்பட்டு விட்டதுதான் கொடுமை. நம்மைப் படைத்திட்ட சர்வ வல்ல இறைவன் அருபியாய், சர்வ வியாபியாய், நம்மோடு பரிசுத்த ஆவியாய் இருக்கிறார் என்பதே உண்மை. முடிவு உங்கள் கையில்.

